

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **X**, zastoupen JUDr. Tomášem Doležalem, advokátem se sídlem nám. Republiky 679/5, Opava, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2018, č. j. 8 A 116/2018 - 25,

t a k t o :

- I.** Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2018, č. j. 8 A 116/2018 - 25 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II.** Odměna ustanoveného advokáta JUDr. Tomáše Doležala **se určuje** částkou 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Přípisem ze dne 23. 6. 2017, č. j. MSMT-15314/2017-1, vyrozuměl žalovaný žalobce v souladu s § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále též „školský zákon“) o tom, že neshledal důvodnou jeho žádost o přezkoumání výsledku dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou didaktického testu ze zkušebního předmětu „Český jazyk a literatura“ a že se výsledek tohoto testu nemění.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), který ji výrokem I. v záhlaví uvedeného usnesením pro opožděnost odmítl. Soud vzal za prokázanou skutečnost, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 10. 7. 2017, lhůta k podání žaloby mu tedy uplynula dne 11. 9. 2017. Teprve dne 20. 9. 2017 podal žalobce k městskému soudu žádost o přidělení bezplatného právního zástupce. Této žádosti městský soud vyhověl usnesením ze dne 4. 6. 2018, č. j. 3Na 138/2017 - 31. Ustanovený

zástupce podal dne 15. 6. 2018 žalobu, kterou doplnil dne 10. 7. 2018. Městský soud poukázal na to, že podáním návrhu na ustanovení zástupce sice dojde ke stavení běhu lhůty pro podání žaloby, ovšem žalobce tento úkon učinil až po neprominutelném zmeškání lhůty pro podání žaloby. Nebyly tak splněny podmínky řízení, což je důvodem pro odmítnutí žaloby bez věcného projednání ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

III.

[3] Proti výroku I. usnesení městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítl, že městský soud nedostatečně prokazoval skutečnost, kdy bylo stěžovateli rozhodnutí žalovaného doručeno, a zda bylo při doručování postupováno v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). Stěžovatel městskému soudu v podání ze dne 28. 3. 2018 sdělil, že nemůže potvrdit datum doručení rozhodnutí žalovaného, a výslovně uvedl, že od 28. 6. 2017 byl hospitalizovaný. Z výstupní zprávy Psychiatrické nemocnice v O. (dále též „výstupní zpráva“) doložené v rámci podání ze dne 19. 12. 2017 je patrné, že byl nepřetržitě hospitalizován od 28. 6. 2017 do 29. 8. 2017, tedy rovněž dne 10. 7. 2017, kdy mělo dojít k doručení žalobou napadeného rozhodnutí. Městský soud se s tvrzením stěžovatele a výstupní zprávou vůbec nevyřadil. Údajné doručení rozhodnutí v době hospitalizace stěžovatele rovněž vyvolává pochybnosti o tom, zda bylo řádně doručováno do vlastních rukou podle § 72 odst. 1 správního řádu. Neobsahovala-li žaloba tvrzení o dni doručení rozhodnutí žalovaného, měl městský soud postupovat podle § 37 odst. 5 s. ř. s., a vyzvat stěžovatele k doplnění žaloby a poučit jej, že v opačném případě žalobu odmítne. Navíc platí, že v případě nemožnosti zjistit údaj o datu doručení žalovaného rozhodnutí, nelze klást tento nedostatek k tíži stěžovatele při posuzování včasnosti žaloby. V pochybnostech se má lhůta za zachovanou. Městský soud měl dát stěžovateli rovněž možnost vyjádřit se k případnému rozporu mezi jím zjištěným a stěžovatelem tvrzeným datem, nikoliv žalobu bez dalšího odmítnout. Stěžovatel mohl usuzovat na včasnost žaloby rovněž na základě výsledku posouzení jeho žádosti o ustanovení zástupce. Pokud by bylo zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu, městský soud by musel jeho návrh odmítnout dle § 46 s. ř. s. Městský soud mu naopak zástupce ustanovil a žalobu odmítl až následným krokem. Jeho postup vedl k porušení principu právní jistoty a presumpce správnosti a důvěry v akt státu. S poukazem na uvedené navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení ve výroku I. zrušil a věc vrátil žalovanému (patrně myšleno městskému soudu, pozn. NSS) k dalšímu řízení.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti označil usnesení městského soudu za zákonné. Ze spisového materiálu jednoznačně plyne, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 10. 7. 2017. Potvrzení o převzetí zásilky je opatřeno podpisem stěžovatele a identifikačním číslem jeho občanského průkazu. Uvedené stěžovatel ani nezpochybňuje, pouze spekulativně namítá, že byl v inkriminované době hospitalizován, a nemohl si tak rozhodnutí vyzvednout na poště. Stěžovatel si potvrzení zdravotnického zařízení mohl opatřit pro účely kasační stížnosti, sama hospitalizace v psychiatrické léčebně pak nevyklučuje převzetí zásilky na poště. Městský soud nemusel stěžovatele vyzývat dle § 37 odst. 5 či § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť ten jasně deklaroval, že mu není datum doručení známo a v žalobě žádné datum doručení neuvedl. Nemohl tak existovat rozpor mezi datem doručení uvedeným v žalobě a datem doručení, ke kterému dospěl městský soud. Skutečnost, že městský soud ustanovil stěžovateli zástupce, a následně rozhodl o odmítnutí žaloby, nemůže být zásahem do jeho legitimního očekávání. Z uvedeného úkonu nelze vyvozovat závěr o včasnosti žaloby. Městský soud navíc získal poznatky o datu doručení

pokračování

až z podání žalovaného ze dne 8. 10. 2018, tedy po ustanovení zástupce stěžovatelů. Do tohoto data disponoval pouze vágními a nekonkrétními vyjádřeními stěžovatelů. S ohledem na uvedené žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že v případech, kdy je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přichází pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je v tomto případě vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže městský soud žalobu odmítl a věc samu neposuzoval, může Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti zkoumat pouze to, zda byly splněny zákonem stanovené důvody pro odmítnutí žaloby. Pod tento důvod spadá i případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 6 As 4/2004 - 53) nebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Úkolem Nejvyššího správního soudu však není přímo přezkoumávat rozhodnutí správního orgánu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 As 33/2004 - 98, publikovaný pod č. 625/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 As 44/2008 - 80).

[8] Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat přezkoumatelností rozhodnutí městského soudu ve vztahu k posouzení otázky doručení žalobou napadeného rozhodnutí stěžovatelů. Pokud by v této části městský soud pochybil a jeho rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, již tato okolnost samotná by musela vést ke zrušení usnesení městského soudu.

[9] Z obsahu soudního spisu k dané věci a spisu vedeného pod sp. zn. 3Na 138/2017 (k návrhu stěžovatelů na ustanovení zástupce), vyplývají následující skutečnosti. Dne 20. 9. 2017 bylo městskému soudu doručeno podání stěžovatelů označené jako „*Žádost o přidělení bezplatného právního zástupce*“. V uvedené žádosti stěžovatel uvedl, že chce podat žalobu ve věci jeho maturitní zkoušky proti žalovanému. V prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech, jež bylo městskému soudu doručeno dne 31. 10. 2017, stěžovatel uvedl, že byl od června do konce srpna hospitalizován v psychiatrické nemocnici. V podání ze dne 19. 12. 2017 stěžovatel doložil výstupní zprávu Psychiatrické nemocnice v O. ze dne 29. 8. 2017, podle níž proběhla ústavní léčba od 28. 6. 2017 do 29. 8. 2017 (62 dnů). Na základě výzvy městského soudu ke sdělení data doručení rozhodnutí žalovaného stěžovatel v podání ze dne 28. 3. 2018 sdělil, že tuto skutečnost není schopen potvrdit. Dodal, že byl od 28. 6. 2017 hospitalizován. Ke stejné výzvě zaslal žalovaný městskému soudu dne 23. 4. 2018 elektronický výpis „*Sledování zásilek*“ k zásilce č. X. Dle výpisu došlo k dodání označené zásilky dne 10. 7. 2017. Usnesením ze dne 4. 6. 2018 městský soud ustanovil stěžovatelů zástupce pro podání žaloby. Dne 15. 6. 2018 podal stěžovatel prostřednictvím ustanoveného zástupce žalobu proti rozhodnutí žalovaného, podáním ze dne 10. 7. 2018 ji doplnil. Podáním ze dne 8. 10. 2018 předložil žalovaný městskému soudu kopii přípisu České pošty, s. p. ze dne 5. 10. 2018, v němž je uvedeno: „*Na základě Vaší žádosti k prošetření doručování zásilky X adresátovi X, jsme údaje dohledali v elektronické evidenci zásilek a následně oslovili ukládací poštu O. (...) Z elektronické evidence zásilek vyplyvá, že výše uvedená zásilka byla*

podána dne 28. 6. 2017 u pošty Praha 11. Dne 29. 6. 2017 byla doručována depem O., adresát nebyl zastížen a zásilka byla uložena na ukládací poště O. Zásilku si na poště O. vyzvednul adresát dne 10. 7. 2017.“ K přípisu je přiložena kopie potvrzení o převzetí poštovní zásilky poř. č. 41306 55 3, s datem vydání 10. 7. 2017. V potvrzení v kolonce označené „Podpis příjemce: / příjemce: adresát“ se nachází nečitelný podpis a v kolonce „Průkaz totožnosti“ je vyplněno číslo X. V dolní části potvrzení pod podpisem příjemce je hůlkovým písmem ručně dopsáno: X. Městský soud následně dne 30. 10. 2018 vydal napadené usnesení.

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že [ž]alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[11] Podle § 35 odst. 9 věty třetí s. ř. s. [p]ožádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí soudu o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zabavení řízení.

[12] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. [n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

[13] Skutečnosti rozhodné pro závěr o včasnosti či opožděnosti žaloby je soud povinen vždy zkoumat z úřední povinnosti a přihlédnout k nim (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 As 11/2005 - 72, publikovaný pod č. 715/2005 Sb. NSS a též rozsudek téhož soudu ze dne 4. 5. 2006, č. j. 2 As 47/2005 - 89). Dle judikatury Nejvyššího správního soudu musí být opožděnost žaloby vždy jednoznačně prokázána (srov. rozsudky ze dne 10. 5. 2007, č. j. 9 As 24/2007 - 57 a ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 - 82). Dle naposled uvedeného rozsudku lze žalobu odmítnout „*jsou-li dány skutkové důvody k takovému rozhodnutí, tj. jestliže je jisté, že nastaly skutečnosti rozhodné pro právní závěr o opožděnosti žaloby. Musí být tedy postaveno na jisto zejména to, kdy bylo žalobci oznámeno žalobou napadené rozhodnutí a kdy proti němu podal žalobu. V pochybnostech je nutno mít za to, že žaloba byla podána včas (...). K tomu, aby byl vyvrácen jako nesprávný závěr krajského soudu o opožděném podání žaloby, by postačovalo, kdyby vyšla najevo pouhá pochybnost o skutkových zjištěních krajského soudu rozhodných pro tento jeho právní závěr.*“ Pokud soud nedospěje k jednoznačné jistotě, že byl návrh podán opožděně, je nutné přistoupit k právní ochraně a považovat návrh za včasný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2017, č. j. 9 As 99/2016 - 40).

[14] Pro posouzení včasnosti předmětné žaloby (resp. žádosti o ustanovení zástupce v dané věci, jejímž podáním se staví lhůta pro podání žaloby; viz městským soudem citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 5 As 154/2016 - 62), je rozhodující, kdy bylo stěžovateli doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2017, neboť o okamžiku podání žádosti o ustanovení zástupce není v daném případě sporu.

[15] Dle městského soudu byla žaloba podána opožděně, neboť rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli prokazatelně doručeno dne 10. 7. 2017. Městský soud při posouzení data doručení vycházel z potvrzení o převzetí poštovní zásilky předloženého žalovaným. Toto potvrzení spolu s elektronickým výpisem a přípisem České pošty, s. p. skutečně nasvědčuje tomu, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 10. 7. 2017. Dle údajů obsažených v potvrzení vyplývá, že si příslušnou zásilku osobně na poště O. vyzvedl adresát X. Na druhou stranu však městský soud již od okamžiku, kdy mu bylo doručeno prohlášení stěžovatele o jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrech věděl, že stěžovatel byl v období od konce června do konce srpna nepřetržitě hospitalizován v psychiatrické nemocnici v O. Byl tedy zjevně hospitalizován i v době, kdy si měl rozhodnutí žalovaného osobně vyzvednout na poště.

pokračování

K tomuto tvrzení je v soudním spise doložena výstupní zpráva, která hospitalizaci ve dnech od 28. 6. 2017 do 29. 8. 2017 potvrzuje. Z ničeho přitom nevyplývá, že stěžovateli bylo umožněno v průběhu hospitalizace opouštět lékařské zařízení.

[16] Uvedená skutková zjištění jsou tak ve vzájemném rozporu a není bez dalšího jisté, zda mohou být pravdivá současně. Stejně jako může být pravdivá teze žalovaného, že stěžovateli bylo v průběhu hospitalizace umožněno vyzvednout si zásilku na poště, není na druhou stranu možno vyloučit pochybení České pošty spočívající ve vydání zásilky jiné osobě, např. rodiči stěžovatele. Nelze se bez dalšího spoléhat na správnost údajů uvedených v potvrzení České pošty, je-li soudu známa okolnost tyto údaje zpochybňující, kterou je nepochybně informace o hospitalizaci stěžovatele v rozhodný den. Bylo povinností městského soudu se uvedeným rozporem zabývat a pokusit se jej případně odstranit dalším dokazováním, neboť výše uvedená judikatura Nejvyššího správního soudu vyžaduje pro odmítnutí návrhu pro opožděnost jistotu, že návrh byl podán opožděně. Jestliže městský soud takto nepostupoval, zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2013, č. j. 5 Afs 74/2012 - 32).

[17] Stěžovateli lze rovněž přisvědčit v tom, že mu měl dát městský soud za popsané situace před odmítnutím žaloby prostor vyjádřit se ke skutečnostem zjištěným z písemností předložených žalovaným, případně navrhnout důkazní prostředky pro vyvrácení v nich obsažených údajů. Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. III. ÚS 93/06, platí, že „[a]ni jinak nelze na žalobci při podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu rozumně požadovat, aby – již dopředu – rovněž dokládal, že je jeho žaloba návrhem včasným, resp. aby předem oponoval všem představitelným rizikům jeho případné opožděnosti (a uváděl k tomu rozhodné „skutečnosti“), nemůže-li ostatně budoucí názor soudu v této otázce předjímat.“ Na tuto myšlenku navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 1. 2010, č. j. 2 Afs 87/2009 - 131, z něhož vyplývá, že žalobci má být v řízení před krajským soudem umožněno navrhnout důkazní prostředky, které jsou rozhodující pro posouzení včasnosti žaloby. Rovněž dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2010, č. j. 7 Afs 63/2010 - 65, je nutno v případě pochybností o datu oznámení napadeného rozhodnutí dát účastníkům možnost se před vydáním rozhodnutí k pochybnostem vyjádřit: „je základním právem účastníků řízení vyjádřit se před rozhodnutím ve věci k zásadním skutkovým okolnostem, na nichž rozhodnutí soudu závisí. Stejně tak je právem účastníků řízení předkládat (navrhovat) soudu důkazní prostředky svědčící jejich skutkovým i právním tvrzením obsaženým v žalobě. (..). Bylo proto naopak povinností krajského soudu, pokud došel k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno (oznámeno) ve skutečnosti v jiný den, než tato výslovně deklarovala v žalobě, aby jí spolu s řádným poučením (§ 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 43 O. S. Ř) umožnil se k této okolnosti vyjádřit a předložit k tomuto svému skutkovému tvrzení relevantní důkazy. Teprve pokud by stěžovatelka na výzvu soudu řádně a nereflektovala, a své tvrzení o včasnosti žaloby nepodepřela důkazními návrhy, bylo by na místě její žalobu odmítnout. Tak tomu ale v této věci nebylo. Uvedené pochybení krajského soudu je proto nejen zatíženo vadou v řízení před krajským soudem, ale také ve svém důsledku, jak je přiléhavě poukazováno v kasační stížnosti, porušuje právo stěžovatelky na přístup k soudu ve smyslu ustanovení čl. 36 Listiny. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že je povinností správního soudu, pokud dospěje oproti žalobci k závěru, že napadené rozhodnutí bylo doručeno (oznámeno) žalobci v jiný den než v den jak bylo uvedeno v žalobě, a tato okolnost by měla mít za následek odmítnutí žaloby pro opožděnost, umožnit žalobci vyjádřit se k této okolnosti a navrhnout na podporu svých tvrzení důkazní prostředky. Teprve po té lze uvážit otázku včasnosti podané žaloby.“ Shodně Nejvyšší správní soud judikoval dále například v rozsudcích ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 Afs 31/2010 - 105, nebo ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 Ads 123/2011 - 41. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že žalobkyně v citovaném rozsudku - na rozdíl od nyní posuzované věci - výslovně označila datum doručení správního rozhodnutí. Přesto považuje kasační soud zde vyslovené závěry za plně přenositelné, neboť v nyní projednávané věci stěžovatel tvrdil skutečnost, která mu měla v převzetí zásilky v den označený žalovaným bránit.

[18] Lze uzavřít, že stěžovatel měl být seznámen s vyjádřením žalovaného k podané žalobě a jím předloženými důkazy k prokázání data doručení rozhodnutí správního rozhodnutí, o něž městský soud následně opřel svůj závěr o opožděnosti žaloby, a mělo být mu umožněno na tyto reagovat.

[19] Tak tomu ovšem v daném případě nebylo. Městský soud se sice stěžovatele dotazoval na okamžik doručení rozhodnutí žalovaného, to však ještě v průběhu projednávání jeho žádosti o ustanovení zástupce a předtím, než žalovaný doložil soudu důkazní prostředky obstarané v součinnosti s Českou poštou. Stěžovatel přitom k tomuto dotazu uvedl, že datum není schopen uvést a současně odkázal na svou hospitalizaci. Městský soud však neumožnil stěžovateli vyjádřit se rovněž k tomu, že hodlá jeho žalobu odmítnout pro opožděnost s odkazem na dokumenty poskytnuté žalovaným, dle nichž si měl rozhodnutí žalovaného osobně vyzvednout na poště v O. dne 10. 7. 2017. Důvody odmítnutí žaloby stěžovatel seznal teprve až z doručeného usnesení městského soudu.

[20] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že kasační stížnost proti usnesení městského soudu je opodstatněná, proto toto usnesení zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) se závazným právním názorem (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[21] V dalším řízení bude tedy městský soud postupovat v souladu s výše uvedeným. Postaví najisto, zda, kdy a jakým způsobem bylo stěžovateli žalobou napadené rozhodnutí doručeno. Městský soud se bude zabývat zejména tím, zda si stěžovatel mohl v označený den s ohledem na probíhající hospitalizaci osobně vyzvednout rozhodnutí žalovaného na poště, případně zjistí další relevantní skutečnosti pro vytvoření závěru, kdy bylo stěžovateli rozhodnutí žalovaného doručeno a umožní mu se k těmto vyjádřit. Pokud nebude možné danou skutečnost jednoznačně prokázat, bude městský soud při posuzování včasnosti podání žaloby brát na zřetel, že v případě pochybností stran doručení písemností nelze tyto pochybnosti vykládat v neprospěch žalobce (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2005, č. j. 1 As 13/2004 - 94, či ze dne 11. 4. 2005, č. j. 1 Azs 114/2004 - 44).

[22] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[23] Usnesením městského soudu ze dne 4. 6. 2018, č. j. 3Na 138/2017 - 31, byl stěžovateli ustanoven zástupce JUDr. Tomáš Doležal. Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby - sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Ustanovený advokát nedoložil, že by byl plátcem DPH; celkem tedy jeho odměna činí částku ve výši 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu